

เอ็กซ์ไฟล์เดือนมกราคม ๒๕๕๒

วันนี้ไม่มีเครื่องบิน

วันศุกร์ที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๒ เพราะความผิดพลาดของตัวแทนจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน และคนจองตั๋ว ทำให้ผมเพิ่งรู้ก่อนจะขึ้นเครื่องบินไปกรุงเทพและพิษณุโลกว่า เป็นตั๋วที่ยังไม่มีที่นั่ง (Waiting list) อันที่จริงเรื่องแบบนี้เกิดบ่อย หากแต่ว่าบัตรทอง หรือ Gold card member ช่วยให้มีที่นั่งเสมอ แต่วันนั้น โชคไม่ดี ผู้โดยสารขึ้นเครื่อง บัตรทอง Gold card member ก็ไม่อาจช่วยให้มีที่นั่ง ผมสิ้นหวังเมื่อเครื่องบิน Taxi ออกจากลานจอด นึกนิสิตสองกลุ่มเรียนรวมกันเสมือนได้สอนสองสัปดาห์กลับจะกลายเป็นศูนย์ ตัวไปพิษณุโลกครั้งนี้เป็นตั๋วราคา ถูกต้องเสียเงินทิ้งไปเปล่า ๆ ขณะกำลังสิ้นหวังเสียใจว่า หากผมไม่ทิ้งรถจอดไว้ที่มหาวิทยาลัย จะขับไปโคราช ระหว่างทางค่อยหาวิธีคิด เช่น ทิ้งรถไว้ที่นั่น แล้วให้ลูกศิษย์มเอารถมารับขับขึ้นเหนือที่แยกทางต่างระดับปักธงชัย หรือสี่กั๊ก น่าจะถึงพิษณุโลกทันสอน ๐๘.๐๐ น อาจารย์ท่านหนึ่งให้สติว่า ยังมีหวังเพราะหากนั่งรถโดยสาร (รถทัวร์) ที่ออกจากอุบลราชธานีก่อน ๒๐.๐๐ น ก็น่าถึงกรุงเทพฯ ราว ๐๔.๐๐ น น่าจะทันเครื่องบินเที่ยวเช้า ผมซื้อตั๋วเครื่องบินกรุงเทพ-พิษณุโลกเที่ยวเช้าไว้ แต่โชคไม่ดีที่อาจารย์ท่านบอกว่า รถทัวร์ทุกเที่ยวเต็มหมด เหลือวิธีสุดท้ายคือต้องหารถทัวร์อื่น เช่นรถทัวร์ที่วิ่งมาจากต่างอำเภอ หรือจังหวัดอื่น อาจพอมีที่ว่างก็เป็นได้ พยายามอยู่พักหนึ่งจึงได้ตัวรถทัวร์จากจังหวัดมุกดาหาร ผ่านอำเภอม่วงสามสิบ ที่นั่งว่างที่เดียวที่ได้อยู่ริมทางเดิน นั่งแล้วหนาวเพราะฝาปิดช่องลมเย็นชำรุด ดีที่ผมมีเสื้อกันหนาวด้วยรถออกจากอุบลราชธานีล่าช้ากว่ากำหนด ทำให้ผมกังวล อาจารย์ท่านบอกว่า ให้แก้ไขสถานการณ์เอง เพราะรถอาจถึงกรุงเทพล่าช้ากว่ากำหนด คือก่อน ๐๕.๐๐ น ก่อนขึ้นรถผมอดนอนมาแล้วสองคืน และไม่ได้กินอะไรตั้งแต่เมื่อเช้า แต่ตลอดเส้นทางบนรถ ผมหลับไม่ลง และไม่หิว เพราะกังวลเรื่องเวลา บอกลูกศิษย์ว่าจะตัดสินใจเมื่อรถถึงโคราช อาจนัดให้ลูกศิษย์ไปรอรับที่สี่กั๊ก คืนนั้นรถถึงโคราชล่าช้าเล็กน้อย แวะให้กินข้าว จริง ๆ น่าจะเรียกเศษข้าว เพราะข้าวต้มครึ่งก่อนด้วย กับถูกพลาสติกตัวเก่าพลาสติก น่ารักน่าชัง ระหว่างนั่งกินข้าวอากาศหนาวเย็นยะเยือกจนตัวสั่น เมื่อลุกขึ้นขึ้นอย่างรวดเร็วจึงหกล้ม ทำให้รู้ว่า อีกไม่กี่ชั่วโมงผมจะต้องป่วย จากโคราช รถวิ่งเร็วขึ้น ถึงรังสิตราว ๐๔.๐๐ น ผมตัดสินใจลงที่รังสิต นั่งรถ Taxi ไปสนามบิน ใช้เวลาไม่มากนัก ถึงสนามบินทันเวลาเที่ยวขากลับ ใช้เวลาในห้องรับรองพิเศษราวห้านาที เดินทางถึงพิษณุโลกได้ทันสอนตามกำหนด สิ่งที่ต้องทนทุกข์ทรมานคือง่วงนอน และฤทธิ์ยา อยากรู้ว่า ทุกอย่างเป็นไปด้วยดี จากลับบนเครื่องบิน ผมขอให้วิศวกรรุ่นน้อง (ดร.พัฒนาพงศ์ ทองสุข แห่งกรมทางหลวง) ช่วยปลูก หากเครื่องบินถึงกรุงเทพแล้วผมยังไม่ตื่น ได้หลับบนเครื่องบินราว ๔๐ นาที กอปรกับอากาศเย็นสบายช่วยได้มาก แปลกที่เมื่อถึงบ้านแล้วผมกลับไม่ง่วงนอนและไม่หิว คืนนั้นทั้งคืนไม่ได้นอน หากแต่อารมณ์สิ้นหวังที่ตกเครื่องบิน เปลี่ยนเป็นความสบายอารมณ์ (จะเรียกสะใจก็ได้) ในห้วงเวลาที่กำลังสิ้นหวังหาก ยังคงมีความหวัง และเชื่อมั่นว่า ยังพอมีโอกาสทำได้ แล้วลงมือทำ ย่อมจะสำเร็จเสมอครับ

ไม่ว่าวันนี้จะเป็นอย่างไร การสอนหนังสือที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในภาคเรียนนี้ กลายเป็นความทรงจำไปเสียแล้ว

กัปตัน และหมวด

ในห้วงวิกฤติเศรษฐกิจ มีนิสิต นักศึกษาถามผมว่า เรียนจบแล้วจะมีงานทำไหม ผมว่าอาชีพหลายร้อย อาชีพวิศวกรทำได้เกือบทั้งหมด หากไม่เลือก ในเดือนมกราคม ผมพบลูกศิษย์สองคน ที่ปัจจุบันไม่ได้เป็นวิศวกร แต่เชื่อว่า เขายังใช้วิชาชีพวิศวกรรมในการทำงาน หรืออาชีพของเขาอยู่ไม่มากนักน้อย คนหนึ่งคือหมวดเป็ด (รท. ปานดาบ เมฆสวัสดิ์ รน.) หมวดเป็ดเป็นทหารมานานแล้ว เคยไปช่วยราชการที่ปัตตานีอยู่ช่วงหนึ่ง ปัจจุบันอยู่ที่ กรุงเทพฯ บ้านหมวดเป็ดอยู่ไม่ไกลไม่ไกลจากบ้านผม เคยเอารถโฟล์กเต่าไปฝากจอดหลายเดือน หมวดเป็ดโทรหาผมช่วงปีใหม่ และปรึกษาปัญหาเรื่องงาน ส่วนอีกคนเป็นลูกศิษย์รุ่นแรกที่มหาวิทยาลัยนเรศวร เข้าวันจันทร์ สัปดาห์ที่ตกเครื่องบิน ผมเดินทางกลับอุบลราชธานี ที่ท่าอากาศยาน ขณะจะผ่านจุดตรวจค้น เห็นกัปตันหลายคน เดินเข้าช่องทางตรวจ จึงหลีกเลี่ยงให้ มีกัปตันคนหนึ่งทำความเคารพ และทักทายผม จำได้ว่าคือ จินตกร ปภัสสร วันนี้เป็นกัปตันประจำอากาศยาน Airbus A 300-600 จะบินไปเชียงใหม่ (จินตกรเป็นคนเชียงใหม่) หลังจบการศึกษา เคยกินข้าวกับผมที่กรุงเทพฯ ยังจำได้ว่าจินตกรทำงานเป็นวิศวกร คงจะทำอยู่ราวสักปีหรือสองปี ก่อนเปลี่ยนอาชีพเป็นนักบิน

ชาย จินตกร ปภัสสร เมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๔ ในปี ๒๕๔๕ วันนี้เป็นกัปตันจินตกร (ขวา) รูปหมวดเป็ดในปัจจุบัน อดีตเป็นนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ หมวดเป็ดน่าจะจบการศึกษาในปี ๒๕๔๒

FIAT 500

ผมรัก และตั้งใจจะสะสม FIAT 500 ทั้งรถจริง และรถจำลอง (Die cast) พอ ๆ กับ โฟล์กเต่า คนรักรถ FIAT 500 เพราะคันเล็ก เครื่องยนต์ขนาดเล็ก ออกแบบสวย สารพัดประโยชน์ แต่ก่อนนี้อาจเป็นรถขวัญใจคนจน ปัจจุบัน หากมีเงินต่ำกว่าล้านบาท ก็ยังไม่มีสิทธิ์ฝัน ผมพบ Die cast FIAT 500 สองคัน โดยบังเอิญ จึงซื้อไว้และถ่ายรูปให้ดู รับรองว่า เป็นของสะสมที่ต่อไปจะหายากและมีราคาแพง

คันซ้าย สีฟ้าอ่อน มีชิ้นส่วน ๑๖ ชิ้น ซื้อมาประกอบเองคันขวา สีแดง (Die cast) ทั้งคัน

จดหมายจากลูกศิษย์ (วันครู)

ปกติมีลูกศิษย์ราวสักสิบคน ที่คิดถึงผมในวันครู ส่งข้าว หรืออวยพรเสมอ ปีนี้ดูจะพร้อมหน้า และมี "คนใหม่" บางคนส่งข้อความผ่านโทรศัพท์ จึงมีได้ปรากฏ ณ ที่นี้ อย่างไรก็ตาม ขอขอบคุณครับ

Date: Wed, 28 Jan 2009 00:25:02 +0700

บันไดพับผ้า สวัสดิ์ปีใหม่อาจารย์สถาพรที่เคารพ ทรุษจินที่ผ่านมาอาจารย์ได้ไปเที่ยวไหนมาบ้างหรือเปล่าครับ ไม่ค่อยได้เจออาจารย์เลย แต่ก็ยังระลึกนึกถึงเสมอครับ เมื่ออาทิตย์ที่แล้วผมได้ไปโรงพยาบาลอุดรติดัดเพราะคุณพ่อป่วย เผอิญได้ไปเห็นบันไดที่วิทยาลัยพยาบาลเป็นบันไดพับผ้า มีคนแม่บันไดอยู่ตรงกลางเห็นว่าสวยดี และแปลกตาผมจึงถ่ายรูปมาให้อาจารย์ดูครับ สุดท้ายนี้ขอให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงนะครับ thanaporn_sri@hotmail.com

สถาพรตอบ น้องมดตะนอย ขอขอบคุณครับ รูปสวยมาก มุมดี เข้าใจถ่าย ต้องบอกว่าถ่ายรูปอย่างวิศวกร เพราะได้รายละเอียดครบถ้วน ที่มากไปกว่านั้นก็คือ ผมรู้สึกอกไม่ถูก ว่าในโรงพยาบาลแท้ ๆ พ่อกำลังป่วยก็ยิ่งอดสำหมีน้ำใจถ่ายรูปส่งให้ เหมือนมีสัญชาติญาณ ที่สนใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวแก่วิชาชีพ ซึ่งอยู่รอบ ๆ ตัว เชื่อกันว่าอาจารย์ผมเคยสอนว่า ตอนสอนหนังสือ (คอนกรีตเสริมเหล็ก หรือการออกแบบอาคาร) คนเรียนมักไม่สนใจ ไม่เคยเห็นไม่รับรู้สิ่งที่ครูกำลังสอน แต่พอจบออกไปแล้ว ก็ต้องเป็นของตนเอง อาจเพราะสถานการณ์บังคับ แต่ส่วนหนึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่า เพราะเขาจำสิ่งที่เราสอน ผมไม่ได้หายไปไหน ในรอบหนึ่งถึงสองเดือนที่ผ่านมา มีเรื่องดินแดนกว่าจะไปถึงพิษณุโลกได้ แต่สุดท้ายก็ไปจนได้แหละ ทั้งสองสัปดาห์ที่ผ่านมา ยังเจอเพื่อน (สิริรัตน์) ที่ได้ติดเลยขอให้คุณพ่อหายไว ๆ มดตะนอยจบไว ๆ โชคดีตลอดปี และตลอดไป สวัสดิ์ปีใหม่ครับ

บันไดพับผ้าชนิดวางบนคานแม่บันไดตัวเดียว (ถ่ายโดยชนพร ศรีสมบุญธน์)

Date: Tue, 27 Jan 2009 04:25:13 -0800

ขอบพระคุณอย่างสูงครับ ขอบพระคุณอาจารย์มากครับ ผมอยู่สุราษฎร์ครับ ตอนนี้ได้ใช้ความรู้ที่อาจารย์สอนมามากขึ้น เห็นชัดเลยวิศวกรเป็นได้ยาก (ผมอย่างมากน่าจะได้สัก 10 %) จบมาทำงานผมอ่านหนังสือเยอะกว่าสมัยเรียนหลายเท่า ตอนเรียนเกรไปหน่อยครับ จบมาแล้วเลยต้องศึกษาเพิ่มเติมมาก อ่านมากจนคิดไปแล้ว ผมเขียน excel วิธีกำลังไว้ใจเอง ใช้มาปีกว่าแล้ว คราวหน้าขออนุญาตส่งมาให้อาจารย์ดูนะครับ เพื่อมีข้อผิดพลาด อาจารย์ช่วยแนะนำหนังสือเกี่ยวกับการออกแบบอาคารสูงให้ด้วยนะครับ (อาจารย์ไม่ต้องรีบตอบก็ได้ครับ ผมรอได้) แล่นี้ก็รู้สึกขอบคุณมากแล้ว ... ดีใจมากครับที่เห็นแม่อาจารย์ตอบกลับมา) ผมจะเป็นวิศวกรที่ดีขอให้สุขภาพแข็งแรงนะครับ สุขสันต์ เพ็ชระ (พ่อครัวเด็กได้) suksan10@yahoo.com

สถาพรตอบ คุณก็จิตใจที่ได้ยินเสียงจากมึง วัน ๆ ได้ยินแต่เสียงไอ้เปิดจนดูราคาเลย ว่าแต่ว่าพวกเด็กได้ทั้งหลาย ป่านนี้เป็นไงวะ จำได้ว่ามีสามคน ไอ้ขวัญ ไอ้บัว ไอ้ ... ป่านนี้ไปไหนกันหมดแล้ว แล้วมึงจับปลัดจับผลูอย่างไรจึงได้ไปใช้วิธีกำลัง เก่งนี้หว่า เถ่าให้กูฟังซิ กูก็มีเหมือนกัน ไว้แอบดูของมึงแล้วค่อยเผย หนังสือการออกแบบอาคารสูง หรือ ของกูไง

Fri, 23 Jan 2009 06:49:31 +0000

สวัสดิ์ครับอาจารย์...พอดีเพื่อนผมส่งรูปพวกนี้มา ผมก็เลยคิดถึงอาจารย์แล้วส่งมาให้ครับ หวังว่าอาจารย์คงจำผมได้ครับ...ถือโอกาสนี้สวัสดิ์ปีใหม่อาจารย์เลยครับ ขอให้อาจารย์ สุขภาพแข็งแรงตลอดปีเลยครับ ระลึกและนึกถึงอาจารย์อยู่เสมอครับ...กมลรัตน์ tley_civil@hotmail.com

สถาพรตอบ กมลรัตน์ครับบางรูปผมมีแล้ว แต่ทุกรูปที่ส่งไปทุกรูปมีค่ามาก ใช้สอนหนังสือแทนคำอธิบายได้หลายคำพูด รูปแรกเป็นรูปอรุณเสด็จ ร.๕ ครับขอบคุณนะครับ

Date: Thu, 22 Jan 2009 01:17:46 -0800

อาจารย์สถาพรที่เคารพ สุขภาพเป็นอย่างไรบ้างครับ ปีใหม่ได้ไปพักผ่อนที่ไหนบ้างหรือเปล่าครับ ผมมีเรื่องรบกวนถามอาจารย์สองเรื่องครับ เรื่องแรก จากข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละระดับ สาขาวิศวกรรมโยธา พ.ศ.๒๕๕๑ หัวข้องานออกแบบและคำนวณ (๗) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางที่มีความจุไม่เกิน ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร หมายถึงโรงงานทั่วไปด้วยหรือเปล่าครับ และความจุคิดความสูงที่ระดับไหนครับ เรื่องที่สอง หากเป็นการคำนวณออกแบบที่เกินข้อจำกัดของภาควิศวกรจะต้องทำอย่างไรบ้างครับ เช่น หากเป็นอาคาร ๕ ชั้น ต้องให้สามัญวิศวกร รับรองตรวจสอบ หรือต้องทำอย่างไรบ้างถึงจะถูกต้องครับ ขอให้อาจารย์มีความสุขมาก ๆ นะครับ ด้วยความเคารพนับถือ สุขสันต์ เพ็ชระ (โยธา รุ่น ๑ ม.อบ) suksan10@yahoo.com

สถาพรตอบ โครงสร้างโรงงาน พิจารณาตามช่วงความยาว เข้าข่ายข้อ ๔ (๑) ครับ แต่หากมีลักษณะการใช้งานตรงตามข้อ ๔(๑) ก็จะต้องพิจารณาประกอบกันครับ เช่น เป็นโรงงานผลิต แล้วมีการเก็บสินค้า หรือผลิตผลไว้ในที่เดียวกัน การทำงานวิศวกรรมควบคุมที่เกินกว่าขอบเขตของภาควิศวกร ต้องทำภายใต้การกำกับดูแลของสามัญหรือวุฒิวิศวกร แปลว่าหากจะลงนามต้องเป็นการลงนามร่วม ใช้คำว่า ร่วมออกแบบ ร่วม ฯลฯ มีงสภายศหรือไอบ่า อยู่ไหนนี่นคร สุราษฎร์ธานี หรือนราธิวาส ขอขอบคุณที่ไม่ลืมครู สวัสดิ์ครับ

หมายเหตุ กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๓ งานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมแต่ละสาขา มีดังต่อไปนี้ ฯลฯ (๒) งานวางโครงการ หมายถึง การศึกษา การวิเคราะห์หาทางเลือกที่เหมาะสม หรือการวางแผนของโครงการ (๓) งานออกแบบและคำนวณ หมายถึง การใช้หลักวิชาและความชำนาญเพื่อให้ได้มาซึ่งรายละเอียดในการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต หรือการวางผังโรงงานและเครื่องจักร โดยมีรายการคำนวณ แสดงเป็นรูป แบบ ข้อกำหนด หรือประมาณการ (๔) งานควบคุมการสร้างหรือการผลิต หมายถึง การอำนวยความสะดวก หรือการควบคุมเกี่ยวกับการก่อสร้าง การสร้าง การผลิต การติดตั้ง การซ่อม การดัดแปลง การรื้อถอนงาน หรือการเคลื่อนย้ายงานให้เป็นไปโดยถูกต้องตามรูป แบบ และข้อกำหนดของหลักวิชาชีพวิศวกรรม

ข้อ ๔ ประเภทและขนาดของงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาวิศวกรรมโยธามีดังต่อไปนี้ (๑) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป หรือโครงสร้างของอาคารที่ชั้นใดชั้นหนึ่งมีความสูงตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป หรืออาคารที่มีช่วงกานตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป (๒) คลังสินค้า ไซโล ห้องเย็น หรืออุ้งฉางที่มีความจุตั้งแต่ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ฯลฯ

Date: Thu, 22 Jan 2009 12:15:36 +0700

เอกสารประกอบ Lecture คณะวิศวะ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี (๒๕๕๒)เรียน อ.สถาพร email ที่ส่งก่อนหน้านี้ "ไม่เอา" ครับ ขอใช้ email นี้แทนนะครับพร้อมกับ email นี้ ผมส่ง attached file มาให้มากมาย (อาจจะมากเกินไป) เพื่อพิจารณาถ่ายสำเนาหรือทำเป็นซีดีแจกนักศึกษาตามสมควร และหลังจากเมื่อพิจารณาแล้ว การแจกโดยไม่ทำ

เป็นเล่มหรือทำเป็นซีดีอาจจะเยอะมากเกินไป และบางบทความนั้นยาวมากเกินไป เช่น จี๋ม้ามดอกไม้ไม้กฎหมาย
ก่อสร้าง บ้านทศวรรษหน้าจินตนาการสถาปนิก FTA เป็นต้น จึงรบกวนสภาพพิจารณาว่าน่าจะทำอย่างไรครับ
เช่น ๑. เลือกถ่ายสำเนาเฉพาะบางไฟล์ เพื่อแจก ๒. ทำเป็นเล่มทั้งหมด หรือเฉพาะบางไฟล์ ที่เห็นสมควร ๓. ทำ
เป็นซีดี ๔. (แล้วแต่เห็นสมควร) คิดว่าจะทำอย่างไรก็ตามสบายครับ (อย่าเกรงใจเด็ดขาด) แล้วช่วยบอกผมด้วย
เพื่อจะเตรียมวิธีการสอนที่เหมาะสม (การสอนผมปรับวิธีการมาได้เสมอครับ) ขอแสดงความนับถืออย่างสูง ยอด
เยี่ยม เทพธรรานนท์ yodyiam@loxinfo.co.th

สถาพรตอบ กราบเรียนอาจารย์ที่ยอดเยี่ยมครับ ได้รับแล้วครับ จะดำเนินการดังนี้ ๑. ทุกเรื่องจะรวบเป็นไฟล์เดียว
ทำเป็น pdf ให้นักศึกษา copy หรือแจก CD สำหรับคนไม่มี Handy drive ๒. แทบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องยาว ๆ (เช่น จี๋
ม้ามดอกไม้) จะถ่ายเอกสารแยกแจกเป็นชุด ๆ ให้นักศึกษาที่เข้าฟังบรรยาย เพื่อสามารถรวมเข้าเป็นเล่มได้
ภายหลังครับ เมื่อ (๑) แล้วเสร็จจะรีบส่งไฟล์ให้ที่ครับ กราบขอบพระคุณครับ

Thu, 22 Jan 2009 22:43:41 +0700

กราบเท้าอาจารย์ที่เคารพ กราบขอบพระคุณพรวันครูครับ ผมได้รับ ส.ก.ส. แล้วครับ และกราบขอบพระคุณพร
วันครูจากอาจารย์ ขอบพระคุณที่ได้เคยตั้งสอนผมตลอดมา พรนี้จะเป็นกำลังใจให้ผมสู้และฟันฝ่าอุปสรรคใน
อาชีพนี้ต่อไปครับ ถึงบางครั้งหรือหลายครั้งจะเหนื่อยแสนเหนื่อย เครียด หรือเบื่อมาก ๆ (จนต้องกินยาลดกรด
ในกระเพาะ) แต่ก็สู้ไม่ถอยครับ วันนี้ขอเรียนแจ้งอาจารย์ว่าผมซื้อรถแล้วครับ ผ่านไปได้ด้วยดีสำหรับการรับรถ
และขับครั้งแรกในชีวิต คงสะดวกขึ้นหลายอย่างหากมีการกิจอะไรที่อาจารย์จะมอบหมายให้ ผมยินดีทำด้วย
ความเต็มใจและตั้งใจที่ได้ทำครับ ตอนนี้ผมอยู่ระยะของครับคาดว่าสิ้นเดือน ก.พ. คงปิดโครงการได้ ด้วยความเคารพ
อย่างสูงยิ่ง เกรียงศักดิ์ เส็งวัฒน kriengsak.iecm@gmail.com

ป.ล. ผมทราบว่าที่สมเกียรติ ศิลวัฒนาวงศ์ รู้จักอาจารย์ด้วย ซึ่งที่สมเกียรติเป็นผู้สัมภาษณ์ผมตอนไปสมัคร EEC-
CM เมื่อ ธันวาคม ๒๕๔๕ (ปัจจุบัน iECM)

สถาพรตอบ ผมก็รู้จักเขาไปทั่วประเทศแหละ แต่พอเอาเข้าจริง ๆ ไม่เห็นจะมีใครรู้จักผม คุณสมเกียรติ เป็น
วิศวกรผู้มีความสามารถ เป็นวิศวกรรุ่นน้องผม เคยเป็นคาราหนิงด้วย ไม่รู้หรือหรือ ผมรู้จักแกดีเลยแหละครับ
แกคุยอะไรให้ฟังหรือ คุณสมเกียรติผีปากกล้า วาจาสลายใจ แต่สู้ผมไม่ได้หรอกครับ

Date: Wed, 21 Jan 2009 20:23:19 +0700

ขอคำปรึกษาครับอาจารย์สวัสดิ์ปีใหม่ครับอาจารย์ ผมเป็นลูกศิษย์ที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร อยากได้
คำแนะนำเรื่องการออกแบบพื้น ผนัง ของห้องใต้ดินครับ H = ๓.๒๐ เมตร แต่ฝังดินแค่ ๒ เมตร (ควรจะไปใน
แนวทางใด?) เสา ๔x๔ เมตรยื่นสองด้าน @ ๑.๕๐ เมตรผมทำพื้นแบบธรรมดา แต่หนา ๒๐ เซนติเมตรกำแพงก็
หนา ๒๐ เซนติเมตรแต่คำนวณแบบพื้นยื่น อาจารย์ช่วยแนะนำหน่อยนะครับ ขอบคุณครับอาจารย์
mhong108@gmail.com

สถาพรตอบ อยากให้ช่วย ช่วยวาดรูปให้ดูด้วยครับ จินตนาการไม่ถูก ไม่มีเวลา หากวาดรูปได้ ๆ ส่งมา ก็อาจเขียน
รายละเอียดลงให้เลยผมยินดีตอบเสมอแหละครับ

Tue, 20 Jan 2009 16:35:38 +0700

ทราบข่าวว่าอาจารย์ป่วย หรือครับ? หลังจากสอบเมื่อวาน ตอนจะส่งกระดาษคำตอบได้ทราบข่าวจากอาจารย์ สติ
กรรมว่า อาจารย์สถาพรป่วย ผมก็ใจหายพักใหญ่ เพราะยังจำเรื่องที่ถามอาจารย์ตรงซานพักบันได (ระหว่างพัก
เรียน ๕ นาที) ได้ว่า "คนนอนแบบนี้ แล้วสุขภาพล่ะครับ จะเป็นอะไรไหม?" อาจารย์บอก "ช่างมันเหอะ!" แล้ว
พวกเรา (นิสิต) ก็หัวเราะกลบกันไปครั้นใหญ่ แล้วคำว่า ช่างมันเหอะ ของอาจารย์ ก็ดูเหมือนว่าจะเล่นงานแบบ

ช่างมันไปไม่ได้เสียด้วยครับ ผมยังคิดระหว่างเดินทางกลับมามีงาน ในรถรอบเที่ยงคืน ว่ามันเหนื่อยแค่ไหน ที่นั่งรถมาแล้วไม่ได้นอน แล้วยังสะสมกันสองวัน แยกกันพอดี อย่าโทษว่าอายุมากเลยครับ ผมหนุ่มๆยังแยะเลย นับถืออาจารย์มาก (อีกแล้ว) ผสมกับความเป็นห่วงที่เพิ่มขึ้นผมว่าอาจารย์ เผลอ ๆ งานล่งก่อนก็ได้ชนะครับ ลาสอนก่อนก็ได้ครับ เด็ก ๑,๐๐๐ คนก็จริง แต่ถ้าอาจารย์พักสักหน่อย คาบเดียวก็จะเป็นหนึ่งคาบของเด็กหนึ่งคนเท่านั้นเองครับ (พยายามไม่พูดเป็นหนึ่งพันคาบ ของหนึ่งพันคน เดี่ยวอาจารย์ถูกมาสอนไม่พักสอนอีก) พักสอนเยอะๆนะครับอาจารย์ อากาศเย็น ๆ แบบนี้ น่าจะช่วยทำให้อาจารย์หลับง่ายขึ้นอีกหน่อย ขอให้อาจารย์หายป่วยไวๆนะครับ ผมยังเชื่อในพลังของความรู้สึก ที่เป็นแรงผลักดันภายใน ว่า "เราแข็งแรงและไม่มีวันป่วย สบายใจ สบายกายดีไม่เห็นเป็นอะไร ทั้งๆที่ป่วย" เชื่อว่าอาจารย์คง Think positive กับการป่วยเช่นกันครับ ในทางวิทยาศาสตร์ ก็เคยมีเรื่องเกี่ยวกับการกินยาเม็ดแป็ง ที่หลอกว่าเป็นยาวิเศษ แล้วทำการทดลอง ผลออกมาว่า คนป่วยหายจากไข้ได้เร็วจริงๆเมื่อรู้สรรพคุณและคำโฆษณาของมันทั้งๆที่ยานั้นเป็นแค่แป้งชนิดหนึ่งที่นำมาอัดเม็ด และไม่มีปฏิกิริยาเคมีต่อผู้ป่วย ที่พอจะทำให้หายป่วยได้แต่อย่างใดจึงพอจะบอกได้ว่าแรงผลักดันภายใน สำคัญต่อการหายจากความไม่สบายทั้งหลาย ก็คงไม่ผิดขอให้อาจารย์ชุ่มชื่นหัวใจ ขณะป่วยไว้ด้วยนะครับ เพื่อจะหายเร็วขึ้น และขอให้อุปสรรคครั้งนี้ ทำให้อาจารย์รักษาสุขภาพเพิ่มขึ้นนะครับ อย่าอดหลับอีกละครับอาจารย์ โดยเฉพาะสองวันติดแล้ว ตกเครื่องบินขึ้นรถมาสอนต่อเนื่องอีกหกชั่วโมงเนี่ย (ดูแล้วก็ไม่น่าจะมีอีก ฮ่า!) เป็นห่วงครับ (ถ้ามาสอน RC ผมไม่ได้ เหวงหัวแยะเลยครับ)

ป.ล. ข้อสอบเยอะดีครับ ทำไม่ทัน แกรมดินสอเสียอีก(ท้ายชั่วโมงยิ้มปากกาอาจารย์ กัง เขียนครับ ฮ่าๆ) ผมจดไว้ในสมุดเกี่ยวกับคำพูด อาจารย์ว่า ข้อสอบทุกอย่างผ่านกระดานมาหมด ก็จริงดั่งนั้นครับ เสียอยู่อย่างเดียว ผมดันไปอ่านนอกสมุดซะเยอะ! ทำข้อสอบคิดเยอะครับ จำสูตรไม่ค่อยได้ แต่ดีใจมากที่ผลที่ตามมาคือ ผมคำนวณบันไดพื้น คาน ได้แล้วแน่ ๆ ดีใจมากที่ พอพี่ที่ฝึกงานเอาแบบพื้น คาน บันไดมาให้ ผมก็จะรับไว้ได้อย่างสบายใจและเข้าใจมันครับ ไม่ค่อยซีเรียสเรื่องคะแนน เพราะลองมาดูวิธีคำนวณที่จำเข้าไปสอบ กลับรู้สึกว่าการคำนวณเป็นจริง ๆ ด้วย แม้ไม่มีหนังสือ! (เฮ้!) อ่านข้อสอบดูแล้ว รู้สึกดีมาก ๆ ครับ เป็นข้อสอบที่คุณภาพจริงๆ เสียคยาว่าเยอะไปหน่อยเท่านั้นเอง! (แต่เรื่องแปลงหน้าตัดคาน ก็แยะแล้วละครับ ตัวแปรอีลูงตุงนัง แกรมคิดอีกต่างหาก ฮ่าๆ) สุดท้ายนี้ ขอให้อาจารย์พักผ่อนมาก ๆ หายป่วยไวๆนะครับ อาจารย์ ทำงานได้หลายๆอย่างในเวลาเดียวกัน กระทั่งดูเหมือนว่า ใช้เวลาได้คุ้มค่า แต่การพักผ่อนกลับไม่มีทางลัดให้เราสักที ได้แต่เดินตามวิถีชั่วโมงให้ร่างกายได้หายเหนื่อยจะเพิ่มได้ก็แต่ความรู้สึกเท่านั้น หัวใจ (ไว้อีกแล้ว) ว่าอาจารย์คงจะได้พักผ่อนตามชั่วโมงที่ร่างกายต้องการอยู่เรื่อยๆครับรักและเคารพครับ coHd cohd@windowsslive.com

สถาพร ตอบตอนดีหนึ่งครั้ง อาการเจ็บป่วยเป็นเรื่องธรรมดา เป็นได้ก็หายได้ สาเหตุน่าเพราะแอร์ ผมไม่แพ้ อากาศหนาว แต่ผมแพ้เครื่องปรับอากาศ ในรถทัวร์หนาวมาก โคนแอร์เป่าตลอดคืน อีกอย่างอาจเพราะเครียด ไม่ได้หลับ เพราะต้องลุ้นว่าจะทันไหม ขอบคุณที่เป็นห่วงครับ ผมจะหายได้

Date: Fri, 16 Jan 2009 05:39:05 -0900

วันครู สวัสดิ์ครับ อาจารย์ครับ เนื่องด้วยวันนี้ ตรงกับวันที่ ๑๖ มกราคม เป็นวันครูครับ ผมก็เลยสำนึก ในพระคุณของอาจารย์ทุกท่านครับ ที่ได้เพียรพยายาม อบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์ทุกคน ได้มีวิชาความรู้ และเป็นคนดีของสังคม ผมก็เลยไป Search หาบทกลอนวันครูครับ บังเอิญไปพบบทกลอนหนึ่งครับ ที่มีเนื้อหาที่ดีมาก ผมก็เลยอยากส่งให้อาจารย์เนื่องในโอกาส วันครูแห่งชาติ ครับ

เรื่องจ้าง

"ครู" ประจุจ "เรือจ้าง" ไกรช่างเปรี๊ยะ

"ครู" ตักเดือนเมตตา-อภิบาล

เป็นผู้แนะนำให้ได้ประจักษ์

และเดือนเข้าคุณธรรมประจำตน

หากแนวทางที่ "ลูกศิษย์" คิดผิดพลาด

ประหนึ่งว่าคนพาย "เรือจ้าง" ลำนี

เรือเทียบฝั่งเข้าสู่ตรงริมท่า

"คนพายเรือ" ถอนำคำด้วยใจ

"ครู" ประจุจ "เรือจ้าง" ไกรช่างเปรี๊ยะ

เป็นแสงทองส่องชีวิตรคน

แม้ไม่มีข้าวดอก- ดอกไม้หอม

แต่ขอนำจิตร้อยถักอักษรา

(โดย poohkan) จาก เกரியงไกร คำพา เองครับ ridersaob@hotmail.com

"ครู" ควรเทียบฟ้ากระจ่างกว้างไพศาล

"ครู" สอนสั่งวิชาการ...วิชาการ

ว่าด้วยหลักวิชา - หาเหตุผล

นั้นจะคลให้ชีวิต "ศิษย์" ได้ดี

"ครู" ไม่อาจภาภาภูมิได้ ในศักดิ์ศรี

ทำหน้าที่ขาดคบกพร่องไป

"คนโดยสาร" รู้เถิดว่า เหน้อยแก่ไหน

ขอเพียงให้ "ศิษย์" สมหวังดังกมล

"ครู" ควรเทียบแสงสว่างกลางไพรสมน্থ

พระคุณสิ้นเกินรำพรรณจำนรรจา

ประดับพร้อมเป็นพุ่มพานอันหุหุรา

ประณตน์อม "สักกาฯ" พระคุณ "ครู"

สถาพรตอบ ขอบคุณเกரியงไกรครับวันนี้ คงมีไม่กี่คน ที่จำได้ หรือรู้ว่า วันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ขอมรับตรง ๆ ว่า ไม่เคยจำวันนี้คือวันครู เพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นครู และก็คงไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึง ตั้งแต่จำความได้น่าจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมย่อมดีใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา หากการสนหนังสือ พอมิ อานิสสงค์ หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอยกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอน คนอื่น ๆ ต่อเช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้ ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอบคุณครับ

Date: Fri, 16 Jan 2009 10:53:29 +0700

สวัสดิ์ครับ กราบเรียนอาจารย์สถาพร โทคา ครับ วันนี้เป็นวันครูครับ ผมก็ขออวยพรให้ครูสถาพรเป็นมีสุขภาพ แข็งแรงและเป็นร่มโพธิ์ ร่มไทร ของ ลูกศิษย์ ตลอดไปครับ ระลึกถึงพระคุณครูเสมอครับ ด้วยความเคารพอย่าง สูงวัชระ สุระวงศ์ (ต่อม) watchara2000@gmail.com

สถาพรตอบ ทุกวันนี้ น้อยคน จะรู้จัก หรือจำได้ว่าวันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ต้องขอมรับตรง ๆ ว่า ผมไม่เคยจำ ด้วยซ้ำว่าวันนี้คือวันครู เพราะผมไม่เคยคิดว่าผมเป็นครู และก็คงไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึงผมตั้งแต่ จำความได้น่าจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมย่อมดีใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา หากการสนหนังสือ พอมิ อานิสสงค์ หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอยกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอน คนอื่น ๆ ต่อเช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้ ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอบคุณครับ

Date: Fri, 16 Jan 2009 12:02:26 +0700

สวัสดิ์ครับอาจารย์ สวัสดิ์ครับอาจารย์ วันนี้เป็นวันครู ที่เวียนมาครบรอบอีกหนึ่งปี ศิษย์เก่าคนนี้ ขอน้อมระลึกถึง บุญคุณที่อาจารย์ ได้สั่งสอนวิชาการและความรู้ ทำให้ผมได้มีงานทำ มีวิชาชีพเลี้ยงตัวเองอยู่จนถึงทุกวันนี้ ขอบคุณครับ สุดท้ายนี้ ขอให้สุขภาพและร่างกายของอาจารย์แข็งแรง เพื่อจะได้สั่งสอนผู้ที่วิศวรรของชาติ ต่อไปนะครับ yut390@gmail.com

สถาพรตอบ ทุกวันนี้ น้อยคน จะรู้จัก หรือจำได้ว่าวันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ต้องขอมรับตรง ๆ ว่า ผมไม่เคยจำ ด้วยซ้ำว่าวันนี้คือวันครู เพราะผมไม่เคยคิดว่าผมเป็นครู และก็คงไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึงผมตั้งแต่

จำความได้น่าจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมย่อมดีใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา หากการสอนหนังสือ พอมี
อานิสงส์ หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอขกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอน
คนอื่น ๆ ต่อเช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้
ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอขอบคุณครับ

Date: Fri, 16 Jan 2009 15:53:17 +0700

๑ เนื่องณ. โอภาส วันครูแห่งชาติครับ ๑ ในวันครูที่สิบหกมกราคม..จึงส่งอีเมลล์มาในเนื่องณ.วันครูครับ

แต่วันครู คุณครู หลังปีใหม่	โอบามาร์ค เมืองไทย ให้คำขวัญ
กล่าวถึงครู แต่ทุกศาสตร์ อย่างครบครัน	เป็นคำขวัญ มิ่งเมืองแท้ ปราชญ์แห่งครู
เมื่อประณม เรียกคนสอน วิชาฉัน	เรียกสั้นๆ ว่าครู ไม่หุหุหุ
พอเติบโตใหญ่ สุภาพชน เอ่ยตามมา	เปลี่ยนคำว่า "อาจารย์" แทนคุณครู
คำว่า "ครู" จึงห่างหาย ยามเติบโตใหญ่	ทรงจำให้ ชื่อครู อยู่ที่อื่น
อยู่ในวัย ประณม ตามที่รู้	ย้ายเดือนอยู่ แม่เติบโตใหญ่ เรียก"อาจารย์"
แม่พิมพ์นี้ จึงไม่ต่าง ในความหมาย	หากเรียกได้ ตามฉันท และเหมาะสม
ยังเป็นงาน ที่ต้องทำ อย่างอดทน	คอยฝึกฝน ลูกศิษย์เวลา เบบ้าปัญญา
หลายคนเปรียบ ดังครู เป็นเรือจ้าง	ตลอดทาง ฝ่าพายุ ลังคิดขวาง
คอยเสริมส่ง พันสายชล มหาธาร	จึงข้ามผ่าน ถึงฝั่งฝัน ดังตั้งใจ
บ้างเทียบว่า เป็นแสงเทียน นำทางมืด	ดังมองพิช ใต้น้ำ ยามเหี่ยวเวลา
นำทางด้วย แสงปัญญา ช่างหน้าเรา	คลายความเขลา สว่างไสว ในบัดดล
บ้างเปรียบครู ดังกระดาศ คอยขัดฝน	กล่อมกลางจน เปี่ยมสิ้น การศึกษา
อยู่บนโลก แห่งความจริง ด้วยศรัทธา	หวังเพียงว่า จะก่อประโยชน์ ด้วยความดี
แม่พิมพ์นี้ จึงหล่อหลอม เป็นลูกศิษย์	ที่คอยคิด เฝ้าจดจำ ไร่เรียนอยู่
ไว้ประกอบ วิชาชีพ ด้วยความรู้	เพื่อได้อยู่ ในสังคม สมความเรียน
แต่ดูแลแล้ว ข้อสอบเก่า ยากมาก ๆ	ดังหอยทาก คลานผ่านแดด บนสังกะสี
ทำบางข้อ เหมือนเข้าใจ เหมือนเข้าที่	สุดท้ายดี แต่ทำ ไม่ถูกเลย
ยังเรื่องคาน ที่เช็ก ยันแรงบิด	ยังเรื่องผิด ในความจำ เรื่องแรงเดือน
ไหนจะพื้น ทางเดี่ยว ห้ามสะเทือน	บัน ไคเลื่อน ลูกขึ้น เป็นกานเอียง
ในวันครู ปีนี้ จึงหนักดับ	หากนรับ ผิดชอบ คะแนนอยู่
จะพาลโทษ อ่านช่วงสอบ ทั่วๆรู้	ยันเข้าตัว ก่อนวันสอบ อยู่ทุกครา
เพราะเข้าตัว ทำข้อสอบ จึงมีตัว	งัดความรู้ ที่เคยจำ ที่เคยเขียน
นี่กระมัง ดั่งนักชก บนสังเวียน	มีความเขียน แต่ดันค้อย เรื่องความจำ
ดั่งสมรภัย ที่เลิกซ้อม เพราะ ไม้เก่ง	ดั่งบอลไทย ก็เห็นๆ พ่ายพวนอยู่
ดั่งการเมือง ชอบปาไข่ ใส่ผู้รู้	ดั่งเหมือนผู้ ถูกยึดทรัพย์ ยัง โพนอิน
เพราะซ้อมน้อย จึงอ่อนซ้อม จึงพาลบ่น	แต่พร้อมฝน หัวคิดสอ รอสอบอยู่
หวังใจว่า จะทำได้ ด้วยความรู้	ไม่กี่ผู้ อื่นใด ให้ลอกดี (ฮา)
อีกหนึ่งหวัง คือข้อสอบ ที่เคยยาก	เช่นหอยทาก กล่าวไว้ บนสังกะสี
แรงทุกจร ข้อกฎหมาย มีมากปี	ว.ส.ท นั่นนี้ ทำให้กลัว

เช่นตัวอย่าง ข้อตอบ ตอบสองบรรทัด
เช่นบางคาน รูปร่างแปลก โมเมนต์อาร์
ได้แต่บ่น ทั้งที่บ่น ก็ต้องอ่าน
ทั้งที่บอก เหมือนจะรู้ แต่ไม่รู้
แม่พิมพ์นี่ เป็นเพศชาย จึงเรียกพ่อ
จึงแสร้งทำ เป็นสาวระ ครานนักเรียน
ซึ่งคาดการณ์ วันนีแล้ว จากที่รู้
Sdhabhon add hotmail ด้วยเจตนา
จึงส่งใน อีกเรื่อง ณ. โอกาส
สิบหก มกราคม ของคนไทย
พระคุณครู ตอนที่ ที่สอนผม
เมื่อเรียนเสร็จ คงจะได้ ประกอบวิชา
เอ๊ะบทกลอน วรรณคดี มันคุ้นๆ
ณ. โอกาส อีกโอกาส ไม่มากไป
และเป็นสุข ที่ต่าง จากวันศุกร์
หลับตื่นเช้า ขึ้นเครื่องบิน มาสอนเรา
ตั้งได้เสพ ความชุ่มชื้น ของธรรมชาติ
เพื่อให้สุข นั้นชุ่มชื้น จากข้างใน
ปาเจรา จาริยา และ โหนดุ
ขอให้ครู เป็นมากกว่า กระจายทราย
เป็นมากกว่า เรือจ้าง ที่ได้กล่าว
มากกว่านี้ คงไม่ มี ซึ่งอื่นใด

เช่นบางวรรค เป็นกฎ เฉพาะหนา
บางน้ำหนก นั้นหนา หายากจริง
ทั้งที่อ่าน ทำโจทย์ ยังกลัว
ได้แต่สู้ กัดฟัน และทำใจ T_T
กล่าวไม่พอ ถึงอวยพร ในการเขียน
บ่นสลับเขียน หัวใจอวยพร แต่คุณครู
จดหมายครู ผู้เยี่ยมล้ง นักหนา
หวังเพียงว่า ปลายทาง จะชื่นใจ
เป็นวันชาติ แห่งครู ทุกสมัย
เป็นวันให้ ระลึกถึง ผู้มีพระคุณ
แสนสุขสันต์ ตรงสายงาน ที่ตามหา
เป็นเครื่องหา เลี้ยงชีพ สำหรับคน
แต่ก็กรุ่น ด้วยเนื้อหา สมสมัย
อวยพรให้ อาจารย์ สุขวันครู
เพราะทุกศุกร์ อาจารย์รอ ถึงวันเสาร์
เป็นสุขเขี้ยว สุขเขื่อน แบบท่องไพร
ที่ได้วาด มือต้องลม ตามวิสัย
เพื่อเก็บไว้ เป็นพลัง สอนวิชา
ล่องบรรดู เจตนา ดังคาดหมาย
มากกว่าไม้ แม่พิมพ์ กว่าแสงเทียน
มากกว่าขาว ของแสงปราชญ์ สว่างไสว
มากกว่าให้ ประสบสุข(สำราญใจ) ในชีพครู (ครับ)

"ครูสร้างคนดี เป็นศรีแผ่นดิน ทิวถิ่นศรัทธา บูชาคุณครู" สวัสดิ์วันครูด้วยครับ อาจารย์ สวัสดิ์ อาจารย์ ด้วยครับ
วันครู ป.ล. และระหว่างพักเที่ยง และส่งหลังฝึกที่ทำงานปิดครับ ขอเป็นหนึ่งในฉบับที่ อวยพรอาจารย์ในวันครู
ครับ ..coHd cohd@windowsslive.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับวันนี้ คงมีไม่กี่คน ที่จำได้ หรือรู้ว่า วันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ยอมรับตรง ๆ ว่า ไม่เคย
จำวันนี้คือวันครู เพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นครู และก็ยังไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึง ตั้งแต่จำความได้
น่าจะมึนน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมย่อมดีใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา หากการสอนหนังสือ พอมีอานิสงค์
หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอยกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอนคนอื่น ๆ ต่อ
เช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้ประสบ
ความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอบคุณครับ

Date: Fri, 16 Jan 2009 19:23:34 +0700

ผมขอไหว้ครูในปี ๒๕๒๒ ครับ "ปาเจราจาริยา โหนดิ คุนุดตราวุธสาสกา ข้าขอประณตนมัสการผู้ก่อปร
ประโยชน์ศึกษา ทั้งท่านผู้ประสาทวิชา อบรมจริยา แก่ข้าในการปัจจุบัน ข้าขอเคารพอภิวันท์ ระลึกคุณอนันต์
ด้วยใจนิยมน บูชา ขอเดชกตเวทิตา อภิวิริยะพา ปัญญาให้เกิดแตกฉาน ศึกษาสำเร็จทุกประการ อายุยืนนาน อยู่ใน
ศีลธรรมอันดี ให้ได้เป็นเกียรติเป็นศรี ประโยชน์ทวี แก่ชาติและประเทศไทยเทอญ ปัญญาวุทธิ กระเร เตเต ทินโน

วาทะ นามิหัง" ขออาราธนา หลวงพ่อพระพุทธรชินราช จงคลบบันดาล และปกป้องรักษา ให้อาจารย์มีสุขภาพ แข็งแรงตลอดไป ผ่านอุปสรรคทั้งปวงไปได้ด้วยดี หากศิษย์ทำไม่ดีกับอาจารย์ ทั้งด้วยกาย วาจา ใจ ศิษย์ขอขมา มา ณ ที่นี้ด้วยครับด้วยความเคารพอย่างสูงเกรียงศักดิ์ เสงี่ยมัน kriengsak.iecm@gmail.com

สตาพรตอบ ขอบคุณเกรียงศักดิ์ครับ วันนี้ คงมีไม่กี่คนที่ทำได้ หรือรู้ว่า วันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ยอมรับตรง ๆ ว่า ไม่เคยจำวันนี้คือวันครู เพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นครู และก็คงไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึง ตั้งแต่จำความได้น่าจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมขอมติใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา เกรียงศักดิ์น่าจะเป็นคนแรก ๆ และคนหนึ่งในจำนวนไม่มากที่ระลึกถึงผมเสมอ ทุก ๆ วันครู หากการสอนหนังสือ พอมืออานิสสงค์ หรือ คุณความดีอยู่บ้าง ขอบกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอนคนอื่น ๆ ต่อ เช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอบคุณครับ

Date: Fri, 16 Jan 2009 23:21:32 +0700

แต่ครูผู้สร้างชาติสวัสดิศศิครับอาจารย์ ผมธรากร จันลาภา (ชัย) ขออนุญาตรบกวนส่งจดหมายถึงอาจารย์นะครับ ผม ได้ติดตามอ่านเอ็กซ์ไฟล์ในเว็บของอาจารย์มาตลอดเลย เดือนไหนที่ไม่ได้อ่านเหมือนใจจะขาดครับ (ถ้าอาจารย์ล้งเข้าไปหน่อย อี้) ขอบคุณอาจารย์มากครับที่กรุณาผมและคนอื่น ๆ ที่มีบุญเหมือนผม แม้ผมจะมีโอกาสเรียนกับอาจารย์น้อยไปหน่อย (ตามหลักสูตร) แต่ความเป็นจริงผมก็ได้เรียนรู้้อะไรหลาย ๆ อย่าง จากอาจารย์ ทั้งในเอ็กซ์ไฟล์ งานเขียน หรือแม้กระทั่งอริบทต่างๆ ที่อาจารย์ได้ถ่ายทอดทั้งทางตรง และทางอ้อม ผมขอบวาทะ เอกสิทธิ์การสอนของอาจารย์มากเลยครับ... เนื่องในโอกาสวันครู ผมขอส่งบทกลอนที่ผมพยายาม แต่งเอง (จะเป็นกลอนเหมือนกับชาวบ้านเขาหรือไม่ นั่น อาจารย์ช่วยชี้แนะด้วยครับ) เป็นการระลึกถึงพระคุณอัน ประเสริฐของอาจารย์นะครับ และมีไฟล์หนังสือกองทุนสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ ปี ๒๕๕๑ ซึ่งผมได้รับ โอกาสสูงสุดในชีวิตนักศึกษาวิศวกรรมของผมเอง ด้วยเพราะอาจารย์ได้กรุณาผมอย่างยิ่ง ผมได้แนบส่งถึงอาจารย์ ด้วยครับ สุดท้ายนี้ ขอบนุญบาร์มีที่ผมได้สร้างสมมา ช่วยส่งเสริมให้อาจารย์ของผมมีสุขภาพแข็งแรง ปราศจาก โรคภัยเบียดเบียน และมีความสุขมากๆ นะครับด้วยความเคารพอย่างสูง ธรากร จันลาภา นักศึกษาวิศวะฯ เครื่องกลปี ๔ ม.อุบลราชธานี manmech.engubu@hotmail.com manmech.engubu@gmail.com

สตาพรตอบ ขอบคุณครับวันนี้ คงมีไม่กี่คนที่ทำได้ หรือรู้ว่า วันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ยอมรับตรง ๆ ว่า ไม่เคย จำวันนี้คือวันครู เพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นครู และก็คงไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึง ตั้งแต่จำความได้น่าจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมขอมติใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา หากการสอนหนังสือ พอมืออานิสสงค์ หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอบกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอนคนอื่น ๆ ต่อ เช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอบคุณครับ

ป.ล. สำหรับคนอ่าน ผมรู้จักธรากรครั้งแรกเมื่อตอนที่เขาอยู่ชั้นปีที่หนึ่ง ผมร่วมกับรองคณบดี (ซึ่งปัจจุบันเป็น รองอธิการบดี) และอาจารย์ท่านอื่น ๆ สัมภาษณ์นักศึกษาที่สมัครขอทุนการศึกษา ธรากรเป็นหนึ่งในนักศึกษา หลาย ๆ คน ที่ทำให้กรรมการสัมภาษณ์น้ำตาซึม ไม่เชื่อว่าความลำบากจนแสนสาหัสของนักศึกษาทั้งหลาย เป็นเรื่องจริง แต่แล้วทุกอย่างนำพาให้เขากลายเป็นนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยได้ แล้วอีกสี่ปีข้างหน้าจะเป็น อย่างไร ไปได้ตลอดรอดฝั่งหรือไม่ วันนี้อีกครั้ง ที่อ่านแล้วผมน้ำตาซึม เสียเอง ตอนเด็ก ๆ เคยได้ยินแต่เรื่องเล่า ว่า บุคคลที่ประสบความสำเร็จหลายคน มีชีวิตยากลำบากในวัยเยาว์ วันหนึ่งได้มาเป็นครู ได้เห็นเรื่องจริงของเด็กนักเรียน นิสิต และนักศึกษาหลายคน เป็นดังเรื่องเล่า ไม่น่าเชื่อว่า เวลาสามสี่ปีเปลี่ยนแปลงคนหลาย ๆ คนไปได้

มากมาย ผมหวังและฝันว่า หนึ่งในจำนวนพวกเขาเหล่านั้น จะช่วยสร้างความหวัง และความฝัน ของเด็กไทยอีก
นับร้อยพันหมื่นแสนคน ได้ได้มีโอกาส หรือเป็นจริงเหมือนเขาได้บ้าง ผมเองก็หวังธรรมาจะเป็นเพชรเม็ดงาม
ของประเทศไทยแหละครับ

แต่...ครูผู้สร้างชาติ

พื้นแผ่นดิน "อีสาน"

แสนกันดารก็ทราบบ่อย

บ่ เจริญแลเลิศหรู

คือบ้านอื่นหรือเมืองเขา

ผู้คนก็ลำบาก

ทั้งจนยากทุกซั บ่ เบา

กลางคนว่าโง่เขลา

สงสารแท้...คนอีสาน

ด้วยหวังจะหลุดพ้น

จากวังวนกรรมบันดาล

จึงเพียรวิชาการ

เรียนรู้เร่งเรื่องปัญญา

โชคดีที่เจอ "ครู"

ครูผู้ซึ่งสู้สุดส่าน์

สอนสั่งด้วยเมตตา

แม้เหนื่อยล้าก็สู้ทน

ด้วยใจที่แกร่งกล้า

นำวิชาสู่ศิษย์ตน

สอนคนให้เป็นคน

ประเสริฐแท้ใครจักปาน

จึงเทิดพระคุณครู

ครูผองศิษย์ลูกอีสาน

บุญคุณเหลือประมาณ

ประดุจตั้งนงามงาม

ขอครูได้ภูมิใจ

งานยิ่งใหญ่เจริญตาม

ศิษย์ครูทุกผู้่นาม

จักสร้างชื่อระบือไกล

ลูกอีสานในวันนี้

ซึ่งใจที่ไทยเป็นไท

ด้วยครูผู้นำชัย

ลูกอีสานขอกราบกราน...

ด้วยรักและเคารพอย่างสูง

ธรากร จันลาภา

ปล. รูปหน้าแรกผมเอามาจากคอมพิวเตอร์เพื่อน ส่วนหน้าที่สองเอามาจาก www.guideubon.com เป็นเด็ก ๆ ใน จ.อุบลฯ (เห็นแล้วคิดถึงตัวเองครับ)
รูปล่างสุดซ้ายมือ กิจกรรมค่ายอบรมนิสิตนักศึกษาเรียนดีของกองทุนฯ วสท.
และขวามือ งานอาจารย์บูชาพระโพธิญาณเถระ (ชา สุภัทโท) ๑๖ ม.ค. ๒๕๕๒

Date: Thu, 15 Jan 2009 17:23:59 -0800

สวัสดีวันครู (๑๖ มกราคม ๒๕๕๒) ค่ะ อาจารย์สถาพร ขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย ช่วยคุ้มครองให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทั้งกายและใจนะค่ะ กลัวส่งของไปให้อาจารย์ที่ ม.อุบล เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ตั้งใจจะให้อาจารย์ได้รับก่อน ๑๖ มกราคม (ไม่แน่ใจว่าของที่ส่งไปจะถูกใจอาจารย์หรือเปล่า?)

ด้วยความเคารพอย่างสูง ลูกศิษย์ MUT ภคภัทร (สมหญิง) ศรีนวลขาว khaow_numwa@yahoo.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับวันนี้ คงมีไม่กี่คนที่จำได้ หรือรู้ว่า วันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ยอมรับตรง ๆ ว่า ไม่เคยจำวันนี้คือวันครู เพราะไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นครู และก็ไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึง ตั้งแต่จำความได้น่าจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมย่อมดีใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา เท่าที่จำได้ ภคภัทร (สมหญิง) เป็นคนหนึ่งที่นึกถึงผมทุกปี หากการสอนหนังสือ พอมีอันสสงค์ หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอยกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอนคนอื่น ๆ ต่อเช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้คุณ

ความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรรณะ สุข พละ และ
หน้าที่การงานด้วยเถิด ขอขอบคุณครับ

ปล. เสื้อได้รับแล้วครับ ภูมิใจมาก เพราะเป็นเสื้อขาว แขนสั้น ยี่ห้อที่ตัดได้สัดส่วน ซักได้ง่าย แม้มีลวดลายในผ้า
แต่เพราะช่วงนี้ ยี่ห้อนี้ ไม่มีผ้าเรียบ ๆ ผมจะนำไปทำงานครับ ส่งปฏิทิน และซีดีไปให้ ได้รับแล้วบอกด้วยนะครับ

Date: Thu, 15 Jan 2009 21:47:14 +0700

๑ เพื่ออาจารย์จะว่างอ่าน ครับ ^^ ๑ ... และแล้วคำร้องขอของผมก็ถูกปฏิเสธ และแผ่หลายอยู่ใน x-file เรียบร้อย
โรงเรียนจีน (ฮา!) พออ่านข้อความของตัวเองใน x-file ก็รู้สึกเหมือนนายคนเก่า (นับไปสองสมัย) คนนั้นจริง ๆ
ครับ นี่กระมัง ที่เรียกว่า "พูดมากเสียเบียด" แต่จะใช้ในการพิมพ์เป็นอักษรเห็นที่จะพิมพ์ความได้ว่า "พูดมากเหมือนแม่
แม่เบียด" ฮ่า ๆ อ่านดูแล้ว ก็อ้ออักษรที่ฝรั่งพูดออกมาไม่หยุดหย่อน จนเมื่อตาจริง ๆ ดังคำว่าเหนื่อย ของอาจารย์
จริง ๆ ครับ ผมอ่าน x-file อาจารย์จบ(อีกแล้ว) ก็ทราบความได้ว่า เมื่อวันที่พระจันทร์ขีมนั้น อาจารย์อยู่ที่ไหนและ
ช่วงชั้นวาคม ที่ผ่านมาอาจารย์ไปนวดตัวที่ไหนมาบ้าง (นั่น!) ก็ทำให้เกิดการสร้างมโนภาพในใจได้ดีทีเดียวครับ
ยังมีภาพประกอบแล้วด้วย ยิ่งทำให้รู้สึก "อาจารย์ยังไม่แก่เกินแกง" (ในที่นี้แกง หมายถึง เทียว) ครับ อาจารย์ใช้
ชีวิตให้คุ้มมาก ๆ เลยครับ ผมชอบมาก ๆ เลยครับ ขอขอบคุณนะครับ ที่กรุณาสอนความเขียนของผม ที่ใช้ภาษาฝรั่ง
มั่งคำคิดสอยห้อยมาอยู่หลายประโยคผมจะพยายามเขียนให้ดีขึ้นครับ จะหาความเป็นไทยในประโยคให้เจอให้ได้
แต่ดูแล้วคงต้องใช้เวลามากกว่าหนึ่งเลยครับ ผมชอบกลอนที่อาจารย์แต่งมากเลยครับ และรู้สึกดีกับความเป็น
ไทยในกลอนมาก ๆ สื่อถึงความ เป็น พ่อแม่คนบ้านนอกที่ส่งลูกเรียนจริงๆ แม้ว่าบ้านผมจะไม่ได้ขายควายก็เถอะ
ครับ แต่ดูแล้วควายที่ถูกขายให้กับมหาวิทยาลัย นครสวรรค์นี่ก็สำนึกบุญคุณพ่อแม่ได้ยิ่งขึ้นครับ เมื่ออ่านบทกลอน
เสร็จ (ฮา) หัวข้อที่เป็นความเขียน ว่า "เจ้าจะเป็นความหวัง ฤๅสร้างรอยบาป" ยังเป็นคำถามสำหรับผมต่อไปครับ
อาจนานจนกว่าจะมีคำตอบในอนาคตเมื่อจบจากมหาวิทยาลัย และด้วยบทกลอนนี้เองครับ ที่ทำให้ผมอยากเข้าไป
อยู่ในเหตุการณ์ที่ถูกสัมผัสด้วยหู หรือ อยากฟังสด ๆ จริง ๆ ครับ น้ำตาอาจไม่ไหลเท่าคนอื่น นอกจากอยากฟังแล้ว
ยังรู้สึกชอบกลอนที่อาจารย์เขียนมากครับ ผมก็เป็นคนที่ชอบแต่งกลอนมากมายครับ อาจารย์ แต่มีข้อเสียเรื่องศัพท์
ในข้อความจึงทำให้ กลอนออกมาเป็น ภาษาที่เข้าใจง่ายขึ้น และไม่กลมกล่อม ซึ่งหนึ่งในนั้นก็เพิ่งแต่งเสร็จไป
หลังจากพักผ่อนคลายจากการอ่านหนังสือ (ในที่ฝึกงานวันนี้) ครับ อยากส่งมาให้อาจารย์อ่าน เพื่อจะผ่อนคลายไป
กับการฟังเพลงประกอบ(ถ้าอาจารย์ว่างพอจะฟัง) ครับ (ซึ่งอยู่ใน link ที่ส่งให้ครับ ไม่ก็ cop ตรงนี้ก็ได้อีกครับ)
[http://www.imeem.com/people/_F_MPqe/music/pXi3OnRc/flavio_mendes_she_elvis_costello_bossanova_cover
mp3/](http://www.imeem.com/people/_F_MPqe/music/pXi3OnRc/flavio_mendes_she_elvis_costello_bossanova_cover_mp3/) ซึ่งถ้าฟังเพลงประกอบไปด้วย ก็น่าจะผ่อนคลายอารมณ์ได้ประมาณนึงครับอาจารย์ เป็นบทกลอนที่อยู่ติด ๆ
ก็นึกถึงคนรักขึ้นมา หลังจากอ่านความหมายของเพลงนี้ จึงแต่งกลอนไว้อ่านเองเล่น ๆ และเขียนลงบล็อกให้คน
อื่นอ่านครับ และเชื่อว่าเพลงและบทกลอนจะทำให้อาจารย์ นึกถึง She ของอาจารย์ออกด้วย ซึ่งอาจจะเป็นใคร ต่อ
ใครอันนี้แม้จะอยาก แต่ก็ไม่ใช่ขอยุ่งเกี่ยวครับ ผมเป็นคน upload เพลงลง เวปเองครับ ผมชอบเพลงนี้มากครับ ยิ่งใน
เวอร์ชัน แนว Bossa ที่ผมส่งให้อาจารย์แล้วมันเป็นดนตรีที่แปลกหู และไพเราะไปอีกแบบเหมือนกันครับ และ
คาดว่าอาจารย์ รู้สึกเพลงนี้แน่ ๆ แต่น่าจะเป็นใน Original version แน่ ๆ ซึ่งใจความจดหมายนี้ก็ไม่มีอะไรไป
มากกว่านี้เลยครับ ผมชอบแต่งกลอน (มากครับ) และก็ชอบเขียน ซึ่งเขียนบล็อกอยู่บ่อย ๆ หัวใจว่า อาจารย์จะ
ชอบเพลงนี้เช่นกันครับ และเชื่อว่าบทกลอนผมจะดีพอให้อาจารย์ได้อ่านประกอบความหมายของเพลง ซึ่งผมมัด
คอชก ไม่สิ! จงใจขี้เสียดให้อาจารย์ อ่านกลอนจากลูกศิษย์ ที่นำมาให้รักสหายตากันเล่น ๆ ครับ ผมจะส่งอีเมลล์มา
อีกนะครับ อาจารย์ไม่ว่างตอบไม่เป็นไรครับ ..ผมว่า!(ฮาๆ!) ว่าแล้วก็ไปอ่าน RC ของอาจารย์ต่อดีกว่า เห็น
ข้อสอบเก่าแล้วรู้สึก หนาวจริง ๆ ครับ เกรงว่าผลสอบของผมจะทำให้เกิดอาการ Creep กับใจผมตั้ง มาตรฐาน
ว.ส.ท. ที่กำหนดไว้แน่ ๆ บรี้อออ

ป.ล. อย่าลืม ฟังเพลงนะครับ (ถ้าว่าง) ผมพูดในวงเล็บนะครับ! แฮ่...กลัวการสอบนี่จริง ๆ ครับ รักษาสุขภาพ
ด้วยนะครับอาจารย์ ไว้ผมจะส่งจดหมายมาอีก ให้รักสหายตา และสร้างความรำคาญใจครับ ฮ่าๆ coHd
cohd@windowslive.com

สตาพรตอบ อ่านแล้ว แต่ไม่รู้จะตอบอะไรครับ

Date: Wed, 14 Jan 2009 23:31:11 +0700

สวัสดีปีใหม่และรำลึกพระคุณครู สวัสดีครับ ท่านอาจารย์ เนื่องใน โอกาสปีใหม่ที่ผ่านมาและวันครูวันที่ใกล้จะถึง
นี้ผมก็ขอน้อมรำลึกพระคุณของท่านอาจารย์ พร้อมกับสวัสดีปีใหม่ปี ๒๕๕๒ ขอให้ท่านอาจารย์มีความสุขตลอด
ช่วงปี ๒๕๕๒ สุขภาพกาย สุขภาพจิตแข็งแรงอยู่เป็นปวงชนนัยบุคคลที่ควรเอาเป็นแบบอย่างของนักศึกษาตลอดไป
นะครับ จากใจของลูกศิษย์คนนี้

อันคุณครูผู้เปรียบเป็นเช่นเข็มทิศ	ชี้ชีวิตแนะนำทางอย่างเหมาะสม
สอนความรู้ให้วิชาขึ้นชม	เช่นพระพรหมผู้ยิ่งให้ปัญญา
ท่านสอนศิษย์คิดมั่นกตัญญู	ให้เป็นผู้ประพฤติดีมีคุณค่า
ทั้งสั่งสอนศิลปะวิทยา	ด้วยเมตตากรุณาความปราณี
แม้เหนื่อยยากเท่าใดไม่เคยท้อ	เพียงเพื่อขอศิษย์สมหวังสมศักดิ์ศรี
นำฤทัยเยี่ยมล้นชลธี	พระคุณนี้ใหญ่พ้นพิรุณา
เราเหล่าศิษย์ขอเคารพระชนน้อม	ประนมกรประกบกันเหนือเศสา
ขอร้อยใจตั้งร้อยดวงพวงมาลา	เทิดบูชาพระคุณครูมีรูลีมา

ระลึกถึงท่านอาจารย์เสมอครับ นาย กวิน นิมกักรัตน์ (เล็ก) นักศึกษาปีที่ ๑ คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี kawin_lek@hotmail.com

สตาพรตอบ ทุกวันนี้ น้อยคน จะรู้จัก หรือจำได้ว่าวันนี้เป็นวันครู สำหรับผม ต้องยอมรับตรง ๆ ว่า ผมไม่เคยจำ
ด้วยซ้ำว่าวันนี้คือวันครู เพราะผมไม่เคยคิดว่าผมเป็นครู และก็คงไม่ค่อยมีนักเรียน หรือลูกศิษย์ระลึกถึงผมตั้งแต่
จำความได้มันจะมีน้อยมาก แต่หากมีคนคิดถึง ผมย่อมดีใจอย่างบอกไม่ถูกเป็นธรรมดา หากการสอนหนังสือ พอมี
อันสสงค์ หรือคุณความดีอยู่บ้าง ขอยกความดีนี้แก่ครูบาอาจารย์ที่กรุณาสอนผมมา ให้ผมมีวันนี้ ให้ผมได้สอน
คนอื่น ๆ ต่อเช่นกัน และหากอธิษฐานให้เป็นจริงได้ ขอให้ลูกความดีนั้น บันดาลให้ลูกศิษย์ผู้ระลึกถึงผม จงได้
ประสบความสำเร็จ เจริญก้าวหน้าใน อายุ วรรณะ สุข พละ และหน้าที่การงานด้วยเถิด ขอบคุณครับ

Wed, 7 Jan 2009 03:52:17 +0000

Happy New Year! เหมือนกันคับ (พี้ออกแก่ซ่า ฮิมไม่เห็นเคยส่งมาให้ก่อน เลยรตอบอย่างเดียว)
ฮิมจะจบแล้ว ฝึกงานที่บ้านอยู่ น่าจะได้เกียรติคุณ อันดับ ๒ ด้วย ได้เกรดตอนนี้ ๓.๒๐ แล้ว ได้ A อีกตัว คง
เกิน ๓.๒๕ แหละ เพราะ มันตั้ง ๕ หน่วยกิต Hi 5 ฮิมไม่เคยทำอยู่แล้วแฟนฮิมทำให้ แล้วฮิมไม่ค่อยได้เข้าไปดูฮิมก็
เลยบอกให้ลบไปเลย เดียวมีคนมาเม้นแล้วไม่ตอบหาว่า หึง 555+ ส่วนรดต้องรอ น้ำ น้ำ เค้าเปิดให้กูเงิน แล้วเค้า
บอกว่ารอ คนที่โดนอีครด แล้วค่อยไปซื้อกับเขาได้ราคาถูกรวดดีดี ตอนนี่ยังทำงานเก็บตังไปก่อน
ช่วยพ้อก่อน ฮิมจะออกตลาดแล้ว โรงงานอุตสาหกรรมดังทอใหญ่ คือเป้าหมายของฮิม หวังว่าคงจะไปได้สวย มี
เว็ปด้วยนะ แต่มันเว็ปฟรี ไม่ค่อยดีเท่าไรร่ กำลังหัดทำ ทำอันใหม่อะสวยขึ้น แต่อันนี้ทำ เบสิกเบสิกเลย กำลังทำ
อันใหม่เสร็จแล้วจะ อัฟ เวิร์ปใหม่ <http://jaronrid.tripod.com> ฮิม him_naja@hotmail.com

สถาพรถาม หัวดีปีใหม่อิม ใกล้เคียงหรือยัง น่าจะหอมสุดท้าย ปีใหม่นี้ขอให้โชคดี เรียนจบ แม่คงซื้อรถใหม่ให้ขับไปทำงาน หรือป่านนี้อาจได้แล้ว ทั้งรด และตุ๊กตาทหาร Hi 5 ของอิมเลิกใช้แล้วหรือ หาไม่เจอ บอกด้วย สวัสดีครับ พี่ป๊อก

ป.ล. สำหรับคนอ่าน บ้านผม (ที่ฝั่งธนฯ) กับบ้านอิมอยู่ใกล้ๆ กัน แต่ก่อนนี้ ส่วนใหญ่ผมเจออิมที่ห้างสรรพสินค้าแถวบ้านวันเสาร์อาทิตย์ ปัจจุบันคุยกันทางเมลี่ละสองสามเมลี่

Date: Mon, 5 Jan 2009 11:30:07 +0700

สวัสดีปีใหม่ค่ะ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย คຸ້มครองให้อาจารย์ประสบแต่ความสุขและมีสุขภาพที่แข็งแรงตลอดปีค่ะ รัก และเคารพ วราภรณ์ กะจูนเทศ (สุรินทร์ ไซยยันต์) kathintade444@yahoo.co.th

สถาพรตอบ สวัสดีครับ ขอบคุณครับ ขอให้มีความสุขความเจริญ ประสบความสำเร็จทุกประการตลอดปี และตลอดไปครับผมยังรอที่จะเป็นอาจารย์สอนเจ้าตัวเล็กอยู่เนะครับ

ป.ล. เสื้อที่ส่งไปให้ผมใส่ไปสอนหนังสือแล้ว เลือกลงครั้งแรกเดินทางในวันที่ทำอากาศยานถูกปิด เดินทางจากอุบลราชธานี ศรีสะเกษ สุรินทร์ ชัยภูมิ ขึ้นเขาลงเขา ผ่านอำเภอภักดีชุมพล หนองบัวระเหว ของชัยภูมิ ไปโผล่อำเภอหนองบัว นครสวรรค์ ผ่านแยกตากฟ้า ผ่านสากเหล็ก เข้าวังทอง พิษณุโลก รวมเวลาเที่ยงวันยันเที่ยงคืน จากนั้นก็ได้อุทิศข้อมหานคร แหะละครับ ขับรถมาจากลพบุรี พาไปส่งถึงกรุงเทพ เสียขายไม่มีเวลาแวะเที่ยวลพบุรีครับ

Date: Fri, 2 Jan 2009 01:45:45 +0700

เรียน ท่านอาจารย์ รศ.ดร.สถาพร โภคา ที่เคารพ ปีใหม่ ๒๕๕๒ นี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์และครอบครัว จงประสบแต่ความสุข สุขภาพแข็งแรง สมหวังสมปรารถนานะครับ ขอแสดงความนับถือเป็นอย่างสูง นายจักรฤทธิ์ ตรีนาจ set48h@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ ขอให้โชคดีประสบความสำเร็จเช่นกัน ขอภัยที่ตอบช้า สถาพร

Date: Fri, 2 Jan 2009 14:39:51 +0700

สวัสดีปีใหม่ครับ อาจารย์ เนื่องในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ผมขอให้อาจารย์มีความสุขแข็งแรง ปราศจากโรคภัย มีความสุขตลอดทั้งปีครับ รักษาสุขภาพด้วยครับ ด้วยความเคารพ ธิติพัฒน์ แสนศักดิ์ ziege_of@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ สัปดาห์หน้า วางให้ไปพบอีก มีอะไรจะให้

Date: Thu, 1 Jan 2009 12:33:57 +0000

สวัสดีปีใหม่ครับพี่ป๊อก ขอให้ปีพุทธศักราช ๒๕๕๒ เป็นปีที่มีความสุขสมหวังและผ่านอุปสรรคอย่างราบรื่นครับ และ โรคภัยที่เคยมรควาน ขอให้บรรเทาและ ไม่เป็นอุปสรรคในชีวิตนะครับ รักษาสุขภาพนะครับ สวัสดีครับ pound_worapon@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ

ป.ล. สำหรับผู้อ่าน ปอนด์ วรพล เลิศวิมลชัย เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๔ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผมรู้จักปอนด์ตั้งแต่สมัยปอนด์เรียน ม.๔ ที่สวนกุหลาบวิทยาลัย ในสวนบอร์ด

12/31/08 4:36 PM >>>

สวัสดีปีใหม่ครับ อาจารย์ ปีใหม่นี้ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงนะครับ มังกร แสนทวีสุข hengmiracle@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ ขอให้มีความสุข ประสบความสำเร็จดังปรารถนา อคทน ตั้งใจ เรียนจบไว ๆ สวัสดีปีใหม่ครับ

ปัจฉิมลิขิตเรื่อง “คิดถึงอาจารย์”

แค่เพียงนึกถึงศรัทธา

หมื่นพันอุปสรรคมลายไป

แม้ดาวหลายดวงร่วงหล่น

หยาดเหงื่อแรงกายโอบยบ

ขอบฟ้าก็พลันสว่างไสว

ขอบสมุทรสวรรค์ย่อมไฉน

ร้อยคนหมื่นใจใครถวิล

แต่ยังไม่สิ้นศรัทธา

(กลอนอ่านง่ายแปลยาก แต่งบนรถทัวร์ ขณะวิ่งผ่านอำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์ ค่ำวันที่ตกเครื่องบิน)